

Arrest

nr. 215 668 van 24 januari 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Kerkstraat 38
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 september 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 augustus 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 16 oktober 2017 met refertenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat V. CHRISTIAENS en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op x 1999.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 19 januari 2015 en dient op 20 januari 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. De Dienst Vreemdelingenzaken stelde op 21 mei 2015 vast dat de verzoekende partij van dit verzoek afstand had gedaan.

Op 1 oktober 2015 dient de verzoekende partij een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Op 12 juli 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 25 augustus 2017 neemt de adjunct-commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pashai afkomst. U heeft heel uw leven in het dorp Adelshah (district Dari Nur, provincie Nangarhar) gewoond. U bent tot de vijfde graad naar school gegaan. U verklaart geboren te zijn in 1999. Uw vader werkte voor de inlichtingendienst van de taliban tijdens het talibanregime. Na de val van het talibanregime keerde uw vader terug naar huis en hield hij een winkel open.

Uw vader werd zowel door de lokale taliban als door de overheid met argwaan bekeken. Toen u ongeveer tien à elf jaar oud was, werd het districtshuis, waar Amerikanen aanwezig waren, aangevallen. Daarop kwamen de Amerikanen naar uw huis en arresteerden uw vader. Deze weigerde mee te gaan, waarop hij werd doodgeschoten. Uw oudere broer, A(...) A(...) (O.V. (...)), werd meegenomen en gevangen genomen. Hij slaagde erin te ontsnappen en naar België te vluchten. U bracht de daaropvolgende jaren door met het helpen van uw oom langs moederszijde. De Afghaanse autoriteiten verdachten u ervan lid te zijn van de taliban omdat uw vader bij de taliban was geweest. U had daarom problemen met de Afghaanse autoriteiten. Op 8 asad 1393 van de Afghaanse kalender (AK), 30 juli 2014 volgens de Gregoriaanse kalender (GK), kreeg u een brief van de taliban waarin u verzocht werd hen te vervoegen zoals uw vader. U ging niet in op deze vraag. Op 11 mizan 1393 AK (3 oktober 2014 GK) kreeg u een tweede brief waarin de taliban schreef dat ze u zou vermoorden. U bent toen thuis gebleven en binnen de maand Afghanistan ontvlucht.

U verliet Afghanistan in aqrab 1393 AK (oktober-november 2014 GK). Op 20 januari 2015 vroeg u asiel aan in België. De Dienst Vreemdelingenzaken stelde op 21 mei 2015 vast dat u afstand van uw eerste asielaanvraag had gedaan. Op 1 oktober 2015 diende u een tweede asielaanvraag in.

Bij een terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban en de Afghaanse autoriteiten.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag, legt u volgende originele documenten neer: twee taskara's, uw vaccinatiekaart, een brief van de dorpsoudsten ter bevestiging van uw problemen en de briefomslag waarin deze documenten naar u werden opgestuurd. U legt tevens kopieën neer van de twee brieven van de taliban.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst dienen volgende bedenkingen te worden gemaakt bij uw beweerde leeftijd.

Overeenkomstig de beslissing die u werd betekend door de dienst Voogdij op 3 februari 2015 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 “Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen” van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004, die aantoonde dat u 27 januari 2015 een leeftijd heeft die hoger ligt dan 18 jaar, waarbij 20,4 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is, kan u niet worden beschouwd als minderjarige. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Uit het feit dat u zowel bij uw asielaanvraag op 20 januari 2015 verklaarde minderjarig te zijn, op uw gehoor voor het CGVS op 12 juli 2017 zelfs na confrontatie met de beslissing van de dienst Voogdij bleef volhouden dat u twee jaar geleden 17 was (gehoorverslag CGVS L(...), dd. 12.07.2017, p. 4) en ook een taskara neerlegt die melding maakt van de leeftijd van 11 jaar in 1388 AK (2010 GK) en een vaccinatiekaart neerlegt met 1377 AK (1998 GK) als uw geboortjaar, blijkt dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft pogen te misleiden. Deze conclusie tast niet enkel de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op ernstige wijze aan, maar maakt ook dat er weinig geloof kan worden gehecht aan de authenticiteit van uw taskara.

Het geloof in uw asielmotieven wordt vervolgens in ernstige mate verder onderuitgehaald doordat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw identiteit, geboorteplaats en familie.

Zo gaf u bij uw asielaanvraag in Bulgarije de naam S(...) A(...) P(...) op (brief Dublin Unit Bulgarije). Bij uw eerste asielaanvraag in België gaf u dan weer de naam L(...) N(...) op. U verklaarde toen geen andere namen te hebben (MINTEH, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dd. 20/01/2015, p. 2; verklaring DVZ L(...) 1, dd. 25.03.2015, vragen 1-3). In uw tweede asielaanvraag corrigeerde u uw naam vervolgens naar L(...) E(...) en voegde u toe dat u tevens E(...) genoemd werd in Afghanistan (verklaring DVZ L(...) 2, dd. 19.12.2015, vraag 1-3; CGVS L(...), p. 3-4). Aangaande uw familie verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat uw vader A(...) M(...) N(...) heette en dat deze nog leefde (DVZ L(...) 1, vraag 13; MINTEH, p. 2). Bij uw tweede asielaanvraag verklaarde u echter dat uw vader S(...) K(...) E(...) heette en dat hij lang geleden overleden was (DVZ L(...) 2, vraag 13; CGVS L(...), p. 8). Ook over uw broers en zussen legt u tegenstrijdige verklaringen af. Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u één oudere broer had die twee à drie jaar tevoren overleden was (Z(...)), twee oudere halfbroers (A(...) en E(...)), een kleine broer (R(...)), een zus (R(...)) en een halfzus (H(...)) (MINTEH, p. 3; DVZ L(...) 1, vraag 17). In uw tweede asielaanvraag verklaart u dan weer een oudere broer E(...) te hebben woonachtig in België, en een oudere broer (A(...)) en zus (R(...)) die beide overleden zijn bij de geboorte (DVZ 2, vraag 17; CGVS L(...), p. 9). Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat uw geboortedorp Jarmeer was (DVZ L(...) 1, vraag 10; MINTEH, p. 2). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u dan weer dat u geboren bent in Adelshah (DVZ L(...) 2, vraag 10; CGVS L(...), p. 4).

U verklaart dat u in uw eerste asielaanvraag foutieve verklaringen aflegde over uw naam, geboorteplaats en familie uit angst voor uw oudere broer zonder wiens toestemming u naar België gevlucht was omdat uw broer de reisweg naar België te gevaarlijk zou gevonden hebben. U zou gevreesd hebben dat indien u uw werkelijke identiteit en broederband opgaf, de Belgische asielinstanties uw broer op de hoogte zou brengen van uw aankomst in België (CGVS L(...), p. 3-5, 7, 9 en 14). Deze verklaring wordt door het CGVS weinig aannemelijk bevonden gezien de woede van een broer over een reisweg die al bij al toch reeds tot een goed einde gebracht was bezwaarlijk opweegt tegen de ernst van het afleggen van foutieve verklaringen bij het indienen van een asielaanvraag uit vrees voor vervolging in zijn land van herkomst. Wanneer u hiermee geconfronteerd wordt, beaamt u eenvoudigweg dat uw broer eveneens van streek was (CGVS L(...), p. 9). Daarnaast kan men zich ook de vraag stellen waarom u er precies voor koos naar België te komen waar uw broer verbleef indien u schrik had voor uw broer. Geconfronteerd met deze vraag, antwoordt u dat u niet wist waar uw broer verbleef (CGVS L(...), p. 5). U verklaart dat u pas tijdens uw reis naar Europa te weten kwam dat uw broer in België woonde (CGVS L(...), p. 7). Deze verklaring is uiterst ongeloofwaardig in het licht van het bezoek van uw broer aan Afghanistan (CGVS L(...), p. 9, 16-17; zie administratief dossier) en het contact dat uw broer met uw familie, waaronder uw moeder en uw oom langs moederszijde, onderhield. A(...) verklaarde zelfs dat uw moeder hem meermaals post toestuурden naar België (gehoorverslag CGVS A(...) A(...), dd. 19.11.2009, p. 2; gehoorverslag CGVS A(...) A(...), dd. 08.10.2008, p. 2; CGVS L(...), p. 7).

Bovendien is het weinig realistisch dat u na aankomst in België uw broer nooit op de hoogte gebracht zou hebben van uw aankomst in België. Het opgeven van foutieve informatie zodat men hem niet zou informeren over uw aankomst was bijgevolg weinig zinvol aangezien aangenomen kan worden dat u vroeg of laat uw broer over uw aankomst geïnformeerd zou hebben.

U legt eveneens tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom u afstand deed van uw eerste asielaanvraag in België. Bij het indienen van uw tweede asielaanvraag verklaarde u dat u afstand deed van uw eerste asielaanvraag omdat u uw broer niet gevonden had en dacht dat hij naar een ander land was gegaan (verklaring DVZ L(...) 1, vraag 19). Deze verklaring is tegenstrijdig met uw verklaringen tijdens uw gehoor dat u schrik had van uw broer en probeerde te vermijden in contact gesteld te worden

met hem door een andere identiteit aan te nemen en een asielrelaas te verzinnen (CGVS L(...), p. 3-5, 7, 9 en 14). Tijdens uw gehoor verklaart u dan weer dat u afstand deed van uw eerste asielaanvraag omdat uw broer u opgedragen had de waarheid te vertellen (CGVS L(...), p. 7). Ook deze verklaring is merkwaardig gezien het niet nodig is afstand te doen van uw asielaanvraag om uw verklaringen te verbeteren.

Bovenstaande vaststellingen doen afbreuk aan uw voorgehouden vrees voor vervolging in uw land van herkomst. Indien u daadwerkelijk een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen, zou men redelijkerwijze kunnen verwachten dat u coherente verklaringen aflegt over uw identiteit, familie en herkomst. Het feit dat u geheel tegenstrijdige verklaringen aflegt over verschillende elementen die het kader vormen van uw vluchtverhaal, relativeert in ernstige mate de vrees, die u aan dit asielrelaas ontleent.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag een compleet verschillend vluchtmotief uit de doeken deed. U haalde bij uw eerste asielaanvraag een persoonlijke vijandschap tussen uw vader en een machtig persoon uit uw omgeving genaamd M(...) H(...) aan als reden voor uw vlucht uit Afghanistan. U maakte geen melding het profiel van uw vader als voormalig hoofd van de inlichtingendienst van de taliban en verklaarde dat uw vader nog leefde (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling MINTEH, p. 3). Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij coherente en eenduidige verklaringen aflegt telkens hij gevraagd wordt over de gebeurtenissen te praten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn thuisland. De vaststelling dat u nalaat dit te doen ondermijnt eens te meer uw geloofwaardigheid.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder onderuit gehaald door de vaststellingen van het CGVS in de asielaanvraag van uw broer. De feiten die u aanhaalt, zouden immers voortvloeien uit de vroegere activiteiten van uw vader bij de taliban als hoofd van de inlichtingendienst. Het profiel van uw vader als hoofd van de inlichtingendienst van de taliban werd echter ongeloofwaardig bevonden na onderzoek van uw broers asielaanvraag (zie administratief dossier). Uw broer tekende bovendien geen beroep aan tegen de beslissing van het CGVS tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Doordat er geen geloof gehecht kan worden aan het profiel van uw vader kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw problemen met de Afghaanse autoriteiten gezien u deze koppelt aan het profiel van uw vader (vragenlijst CGVS L(...), vraag 5). Er kan evenmin geloof gehecht worden aan de poging van de taliban u te rekruteren in hun rangen via een brief, daar in de brief verwezen wordt naar het profiel van uw vader waar geen geloof aan gehecht kan worden.

Bovendien is het weinig plausibel dat de taliban de zoon van de voormalige directeur van de inlichtingendienst van de taliban zou pogen te rekruteren in haar rangen mits een eenvoudige brief. Men zou kunnen verwachten dat de lokale taliban een persoonlijker aanpak zou overwegen in uw specifiek geval, gezien de vroegere positie van uw vader binnen de rangen van de taliban en het feit dat hij volgens uw verklaringen gedood zou zijn door de vijand van de taliban: de Amerikanen en de Afghaanse overheid (CGVS L(...), p. 8, 15). Bovendien kan opgemerkt worden dat de taliban in hun eerste aan u gerichte brief niet vermeldt hoe u op hun vraag om jihad te voeren kunt ingaan. Het is weinig plausibel dat de taliban een jongeman poogt te rekruteren door middel van brieven die geen concrete instructies bevatten. Vervolgens komt de tweede dreigbrief van de taliban die u neerlegt zelfs voor de taliban onaannemelijk drastisch over. U wordt erin met de dood bedreigd omdat u niet op hun verzoek zou zijn ingegaan. Het is weinig waarschijnlijk dat de taliban bedreigingen zou uiten aan mensen die een verzoek niet hebben ingewilligd wanneer de taliban deze personen niet in staat stelde het verzoek in te willigen.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat uw gedrag zoals waargenomen in foto's van u die gepubliceerd werden op Facebook niet strookt met de door u aangemeten vrees (zie administratief dossier). Zo publiceerde uw broer op 15 september 2014, nadat u de eerste brief van de taliban had ontvangen waarin u werd opgedragen hen te vervoegen, een foto van jullie beide voor een park dat volgens uw verklaringen in Khewa ligt (CGVS L(...), p. 16; zie administratief dossier). U bevestigde dat het u en uw broer zijn op deze foto (CGVS L(...), p. 16-17). Uw broer en u zijn eveneens op foto's te zien die gepubliceerd werden op 13 september 2014 (zie administratief dossier) en die volgens uw verklaringen genomen werden in een hotel in Khewa (CGVS L(...), p. 17). Nochtans werd de opdracht

deel te nemen aan de jihad u verzonden door de taliban van Khewa, zoals gelezen kan worden in de hoofding van de brief. U verklaart dat uw broer naar Afghanistan gekomen was om te trouwen (CGVS L(...), p. 17). Het feit dat uw broer in de periode nadat u een brief van de taliban ontvangen had een huwelijk kon organiseren en dat u een hotel en een park bezocht in Khewa relativeren uw vrees voor de taliban van Khewa in ernstige mate.

De terugkeer van uw broer naar Afghanistan bevestigt bovendien de beoordeling van uw broers asielrelaas als ongeloofwaardig, waardoor het eveneens de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, dat voortvloeit uit het zijne, bevestigt. Zijn terugkeer naar Afghanistan relateert immers zijn voorgehouden vrees voor de Afghaanse autoriteiten in ernstige mate. Er dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of u al dan niet uw broer ontmoet heeft in Afghanistan na diens vlucht uit Afghanistan. U verklaart eerst uw broer niet gezien te hebben toen hij op bezoek gekomen was in Afghanistan (CGVS L(...), p. 7). Later tijdens het gehoor geeft u toe uw broer gezien te hebben toen hij getrouwd is in het district Khewa wanneer u geconfronteerd wordt met foto's waarop u en uw broer samen te zien zijn en die gepubliceerd werden op zijn Facebookprofiel op 13 en 15 september 2014 (zie administratief dossier; CGVS L(...), p. 16-17). Daarnaast legt u incoherente verklaringen af over uw broers bezoek(en) aan Afghanistan. U verklaart aanvankelijk niet te weten hoe vaak uw broer naar Afghanistan gekomen was sinds zijn vlucht (CGVS L(...), p. 7). Daarna verklaart u echter dat uw broer slechts één keer gekomen is naar Afghanistan, nadat hij de Belgische nationaliteit verkregen had, en dat hij nadien niet meer gekomen is (CGVS L(...), p. 17). Het is opmerkelijk dat u zich dit plots herinnert en enkele ogenblikken eerder deze vraag niet kon beantwoorden.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof meer worden gehecht aan het door u aangehaalde asielrelaas, waarop u uw asielmotieven steunt. U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Asielzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de asielzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo is bestaat er actueel onder andere in de provincie Kabul en in de stad Jalalabad en de haar omringende wijken geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een asielzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem of haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en asielrelaas. Het CGVS mag van u

correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een asielzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS Latifullah, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan het door u aangemeten profiel, uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en uw verklaringen omtrent de financiële situatie van u en uw familie.

Eerst en vooral dient opgemerkt te worden dat u uw Facebookprofielen en het Facebookprofiel van uw broer tracht te verbergen voor het CGVS waardoor u de indruk geeft informatie voor het CGVS te willen achterhouden. U stelt dat uw Facebookprofiel uw naam is, maar wanneer u gevraagd wordt deze op te schrijven opdat het CGVS in staat is uw pagina terug te vinden, doet u dit in het Pashtoe alfabet hoewel uw Facebooknaam in Latijnse letters geschreven wordt (CGVS L(...), p. 5-6, zie administratief dossier). U bevestigt dat het Facebookprofiel 'L(...)U(...)' u toebehoort (CGVS L(...), p. 6). Wanneer wordt opgemerkt dat u andere letters neerschrijft dan de manier waarop uw Facebooknaam geschreven is, zegt u dat dat hetzelfde is (CGVS L(...), p. 6). Daarnaast verklaart u zich uw gebruikersnaam noch uw wachtwoord van uw Facebookprofiel te kunnen herinneren en uw Facebookprofiel niet te kunnen openen van op uw telefoon (CGVS L(...), p. 5-6). Dit alles lijkt weinig plausibel gezien uw Facebookprofiel zeer veel activiteit vertoont. Zo publiceerde u maar liefst 858 foto's via uw mobiele telefoon (zie administratief dossier). Het is weinig plausibel dat zo'n actieve Facebookgebruiker niet zou weten wat zijn gebruikersnaam is, noch in staat zou zijn zijn profiel te openen op zijn mobiele telefoon of op een laptop en zich evenmin zijn wachtwoord voor de geest kan halen.

Vervolgens verklaart u nooit een ander Facebookprofiel gehad te hebben (CGVS L(...), p. 6). Nochtans blijkt een Facebookprofiel 'L(...) B(...) B(...)' te bestaan met verschillende foto's waarop u te zien bent (zie administratief dossier). Op het Facebookprofiel van uw broer, 'W(...) B(...)', werd een foto gepubliceerd van u dat verwijst naar het profiel 'L(...) B(...) B(...)' (zie administratief dossier). U bevestigt dat het profiel 'W(...) B(...)' aan uw broer toebehoort (CGVS L(...), p. 6). U bevestigt dat u het bent in de foto's die gepubliceerd werden op het profiel het profiel 'L(...) B(...) B(...)' (CGVS L(...), p. 16) maar probeert het bestaan van dit profiel te verklaren door te stellen dat een dorpeling het in uw naam gemaakt had (CGVS L(...), p. 21). Deze dorpeling zou, nadat hij het profiel aangemaakt had in uw naam, u het profiel en de foto's die hij gepubliceerd had getoond hebben en u Facebook uitgelegd hebben. Hij zou zich afgemeld hebben en zich het wachtwoord niet meer herinnerd hebben (CGVS L(...), p. 16). Uw weergave van hoe dit profiel is tot stand gekomen is weinig geloofwaardig. Het is eerst en vooral weinig plausibel dat deze dorpeling zich over een periode van verschillende maanden hebben bezig gehouden met het aangaan van Facebookvriendschappen in uw naam (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u op de hoogte geweest te zijn van het bestaan van dit profiel daar de vermeende dorpeling die het profiel zou aangemaakt hebben het u getoond zou hebben (CGVS L(...), p. 16). Het blijft dan ook onduidelijk waarom u het bestaan van het profiel niet vermeldde wanneer het CGVS polste of u ooit een ander Facebookprofiel gehad had (CGVS L(...), p. 6).

Ook het Facebookprofiel 'W(...) B(...)' van uw broer A(...) lijkt u te willen verbergen voor het CGVS. Gevraagd of hij een Facebookprofiel heeft, zegt u niet geheel overtuigd te denken van wel en stelt u dat zijn naam op Facebook 'W(...)' of zo is (CGVS L(...), p. 6) hoewel jullie bevriend zijn op Facebook (zie administratief dossier) en geregeld met elkaar interageren op Facebook (zie administratief dossier).

Vervolgens dient vastgesteld te worden dat hoewel u verklaart nooit in Kabul of Jalalabad geweest te zijn (CGVS L(...), p. 5), slechts tot de vijfde graad naar school geweest te zijn in Afghanistan en de jaren nadien tot aan uw vertrek thuis doorgebracht te hebben in Qala Shahi, Dari Nur met het zorgen voor het vee, te bidden en soms naar de madrasa te gaan (CGVS L(...), p. 12), u op uw beide Facebookprofielen blijkt bevriend te zijn met heel wat mensen wonende, studerende of werkende in Kabul en/of Jalalabad

(zie administratief dossier). Het is voor het CGVS onduidelijk hoe u aan deze uitgebreide kennissenkring geraakt bent in Jalalabad en Kabul ondanks uw profiel van laagopgeleide veehoeder wonende te Qala Shahi, Dari Nur die nooit in Jalalabad of Kabul geweest is. U slaagt evenmin hierrond verduidelijking te scheppen wanneer dit opgemerkt wordt tijdens uw gehoor. U verklaart uw vele Facebookconnecties als het resultaat van het willekeurig verzenden en aanvaarden van vriendschapsverzoeken (CGVS L(...), p. 16-19). Dit is weinig ernstig. U verklaart achtereenvolgens M(...) R(...), R(...) S(...), D(...) M(...) D(...), B(...) N(...), K(...) A(...) J(...) S(...) en Z(...) Q(...), I(...) S(...), L(...) B(...) D(...) N(...), R(...) H(...) en D(...) H(...), personen met wie u bevriend bent op Facebook en/ of waarmee u interacties op Facebook onderhoudt (zie administratief dossier), niet te kennen (CGVS L(...), p. 17-19). Nochtans publiceren deze mensen commentaren op uw Facebookprofielen en antwoordt u hen (zie administratief dossier). U verklaart dat u ongeacht of u de persoon in kwestie kent, antwoordt op commentaren die ze schrijven (CGVS L(...), p. 18). Ook dit is weinig ernstig en verklaart nog altijd niet waarom onbekenden commentaren zouden schrijven op uw Facebookprofiel.

Daarnaast is ook uw blote bewering dat mensen in Afghanistan zo maar wat opschrijven op hun Facebookprofiel, wanneer opgemerkt worden dat al deze mensen wonen, werken of studeren in Jalalabad en/of Kabul, weinig ernstig (CGVS L(...), p. 19). U verklaart eveneens de personen 'E(...) B(...)', die aan de universiteit van Jalalabad gestudeerd heeft en woont en werkt in Jalalabad, en 'E(...) B(...)', student aan de universiteit van Jalalabad, niet persoonlijk te kennen (CGVS L(...), p. 18-19). Dit is opmerkelijk gezien zij net als u en uw broer de naam van uw grootvader 'B(...)' als familienaam hanteren op Facebook (zie administratief dossier; CGVS L(...), p. 13) en u verklaart dat E(...) een jongen van uw dorp is (CGVS L(...), p. 18). Beide schrijven daarnaast ook commentaren op uw Facebookfoto's (zie administratief dossier) en u schrijft reacties op door hun gepubliceerde foto's (zie administratief dossier). Bovendien publiceerde E(...) B(...) foto's van u waarvan u verklaart dat deze in Bulgarije en Turkije genomen werden (CGVS L(...), p. 17) op zijn profiel alsook een foto van jullie beide samen (zie administratief dossier). E(...) B(...) neemt dan weer de moeite u en uw broer 'W(...) B(...)' te vernoemen in een publicatie van hem (zie administratief dossier). Vervolgens dient vastgesteld te worden dat u op uw beide Facebookprofielen met hen bevriend bent en dat uw broer eveneens met beide heren bevriend is op Facebook (zie administratief dossier). Bovenstaande vaststellingen nopen de conclusie dat uw verklaringen deze personen niet te kennen volkomen ongelooftwaardig zijn.

Tot slot dient opgemerkt te worden dat op het Facebookprofiel 'L(...) B(...) B(...)' vermeld staat dat u in Kabul woont (zie administratief dossier). Geconfronteerd met deze vaststelling, zegt u dat het uw dorpeling was die dit moet opgeschreven hebben, dat hij misschien schreef wat hij wou en dat mensen eender wat opschrijven wanneer ze laag opgeleid zijn en op Facebook enkel de grote steden vernoemen (CGVS L(...), p. 16, 19). Deze verklaringen zijn eveneens weinig ernstig.

U legt eveneens inconsistente verklaringen af over het netwerk waarover uw broer beschikt in Afghanistan. Zo verklaart u enerzijds dat uw broer enkel uw moeder zag wanneer hij op bezoek kwam in Afghanistan (CGVS L(...), p. 7-9). Anderzijds verklaart u dat uw broer en u samen met vrienden van uw broer op de foto staan toen hij op bezoek was in Afghanistan (CGVS L(...), p. 16-17; zie administratief dossier). Uw broer publiceerde overigens nog andere foto's in het gezelschap van andere personen (zie administratief dossier), hetgeen doet vermoeden dat hij over een netwerk beschikt in Afghanistan. Daarnaast verklaart u aanvankelijk zich niet te herinneren hoe vaak uw broer naar Afghanistan gereisd is sinds zijn vlucht uit Afghanistan (CGVS L(...), p. 7), noch voor hoe lang hij in Afghanistan verbleef (CGVS L(...), p. 9). Later stelt u uw verklaring weinig overtuigend bij naar dat uw broer eenmaal naar Afghanistan teruggekeerd is na zijn vlucht (CGVS L(...), p. 17). U weet evenmin waar uw broer in Kabul verbleven zou hebben (CGVS L(...), p. 9). Het is weinig waarschijnlijk dat u zich zulke zaken rond de terugkeer van uw enige broer na zijn jarenlang verblijf in Europa werkelijk niet meer zou herinneren. Door uw inconsistente verklaringen en doordat u het CGVS geen zicht geeft op hoe de terugkeer van uw broer naar Afghanistan verlopen is, kan het CGVS de draagwijdte van zijn en bijgevolg uw netwerk moeilijk inschatten.

Vervolgens legt u vage verklaringen af omtrent de financiële situatie van uw familie. U verklaart dat uw oom langs moederszijde financieel een goed leven leidt (CGVS L(...), p. 14). U verklaart dat hij uw reis bekostigd heeft maar bent niet op de hoogte van hoeveel uw reis naar Europa gekost heeft (CGVS L(...), p. 14). U weet evenmin waar uw oom deze som geld vandaan gehaald zou hebben, noch zou u ooit deze vraag gesteld hebben (CGVS L(...), p. 14-15). Van een Afghaanse man die op volwassen leeftijd vertrekt uit Afghanistan en bovendien in contact is met zijn thuisfront (CGVS L(...), p. 7, 11) mag echter verwacht worden dat hij op de hoogte is van de financiële aspecten rond zijn reis. Uit uw verklaring dat het uw oom langs moederszijde niet uitmaakt of u hem terugbetaalt of niet (CGVS L(...),

p. 14) leidt het CGVS af dat uw oom langs moederszijde financieel draagkrachtiger is dan het beeld dat u van hem schetst als veehandelaar die gemiddeld twee koeien bezit (CGVS L(...), p. 10). U verklaart eveneens dat uw ooms langs moederszijde en vaderszijde gronden hebben, maar weet niet te preciseren hoeveel ongeveer (CGVS L(...), p. 9-11). Het is weinig plausibel dat een volwassen Afghaanse man uit een rurale gemeenschap niet op de hoogte zou zijn van de hoeveelheid grond in het bezit van zijn familie. Doordat u geen duidelijkheid schept rond deze vragen, is het CGVS niet in staat de financieel-economische situatie van uw familie te beoordelen.

Daarnaast poogt u uw kennis van het Pashtou te minimaliseren tijdens uw gehoor op het CGVS. U verklaart dat u niet zo goed Pashtou spreekt (CGVS L(...), p. 3, p. 6, p. 7). Nochtans verklaarde u bij de DVZ tweemaal in staat te zijn het gehoor af te leggen in het Pashtou (verklaring betreffende procedure, dd. 19.12.2015, vraag 2; verklaring betreffende procedure, dd. 25.03.2015, vraag 2) en werden doorheen het gehoor op het CGVS geen taalgerelateerde moeilijkheden vastgesteld. U verklaart bij aanvang van het gehoor de tolk goed te begrijpen en bevestigt op het einde van uw gehoor eveneens alle vragen goed begrepen te hebben (CGVS L(...), p. 3, p. 21).

Tot slot verklaart u slechts tot de vijfde graad naar school gegaan te zijn omwille van uw problemen met de taliban (CGVS L(...), p. 11). Gezien uw asielrelaas ongeloofwaardig bevonden werd alsook uw verklaringen over uw leeftijd en uw vlotte gebruik van Facebook dient vastgesteld te worden dat u het CGVS evenmin zicht heeft geboden heeft op uw werkelijk opleidingsniveau.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over het door u aangemeten profiel, uw eventuele beroepsactiviteiten, de financiële situatie van u en uw familie en het netwerk van u en uw familieleden in Afghanistan. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal en financieel netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u neergelegde documenten vermogen bovenstaande appreciatie van het CGVS niet te wijzigen. U legt twee taskara's neer waarvan u erkent dat één een valse is (CGVS L(...), p. 12-13). Uw andere – volgens uw verklaringen waarachtige – taskara en uw vaccinatiekaart werden reeds eerder besproken om uw tegenstrijdige verklaringen inzake uw leeftijd te duiden. Betreffende de brieven van de taliban en de verklaring van de dorpsoudsten over uw asielrelaas moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel het vermogen hebben om de intrinsieke basiswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen hier niet het geval is. De verklaring van de dorpsoudsten werd op uw vraag opgesteld (CGVS L(...), p. 13). Deze verklaring werd duidelijk opgemaakt om te dienen als bewijsstuk in uw asielaanvraag. Het gesolliciteerd karakter ontnemt het stuk zijn objectieve bewijswaarde. Daarenboven dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is

toegevoegd) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afghaanse asielzoeker. De briefomslag toont enkel dat u post ontving en zegt niets over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 1, D van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“Doordat

Elke administratieve beslissing gegrond moet zijn op pertinente, wettelijke, toelaatbare en gemotiveerde gronden.

Terwijl

De aangevochten beslissing niet beantwoordt aan deze vereisten. Tegenpartij verkeerdelijk besluit dat vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming geweigerd wordt.

Toelichting

Vooreerst stipt verwerende partij aan dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over zijn identiteit, geboorteplaats en familie.

Zoals hierboven reeds uiteengezet heeft verzoeker initieel een foutieve verklaring afgelegd. Nadat verzoeker zijn broer teruggevonden had, heeft verzoeker schoon schip gemaakt en een correct relaas gegeven in zijn tweede asielaanvraag.

Om die reden is het niet meer dan logisch dat de eerste verklaring verschilt van de tweede. De tweede pagina van het verhoor is dan ook weinig nuttig, want deze houdt slechts een vergelijking tussen de twee verhoren in.

Ten gronde volhardt verzoeker in zijn relaas voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Het is uiteraard niet omdat de broer van verzoeker geen beroep heeft aangetekend tegen de weigering tot toekenning van de vluchtelingenstatus dat er geen geloof moet worden gehecht aan het vluchtmotief. De broer van verzoeker, A(...), had er geen belang bij om hoger beroep aan te tekenen, hem werd namelijk de subsidiaire bescherming toegekend.

Er wordt verzoeker verder verweten dat A(...) nog teruggekeerd is naar Afghanistan toen hij reeds subsidiaire bescherming had gekregen. Echter, A(...) is louter teruggekeerd voor een (naar Afghaanse normen) kort trouwfeest en om zijn kinderen op te halen. Dat duurde slechts enkele dagen. Op de terugweg naar de luchthaven poseerde hij nog voor een foto in Khewa, samen met verzoeker.

Het is niet omdat de algemene situatie er slecht is dat partijen geen foto's meer zouden mogen nemen... Verzoeker volhardt in zijn uiteenzetting.”.

En

“Doordat

Tegenpartij besliste dat de subsidiaire bescherming, zoals vervat in art. 48/4 van de wet van 15 december 1980, aan verzoeker geweigerd wordt.

Terwijl

Art. 48/4 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade.

Toelichting

Verzoeker haalde aan dat hij het risico loopt op enerzijds foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing en anderzijds een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld.

Verwerende partij stelt in eerste instantie dat er in de provincie Kaboel en in de stad Jalalabad geen reëel risico voor burgers bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Verwerende partij voegt daaraan toe dat men zich daar kan vestigen "om te ontsnappen aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land".

Kortom, verwerende partij geeft toe dat de regio waar verzoeker geboren en getogen is (provincie Nangarhar) een onveilige regio is.

En de oplossing volgens verwerende partij? Verzoeker moet maar verhuizen... Het is goed mogelijk dat het in de provincie Kaboel en de stad Jalalabad veilig(er) is, maar men kan toch niet verwachten dat iedereen in een onveilige regio simpelweg zou verhuizen? Dat kan uiteraard de bedoeling niet zijn. Verzoeker woont in België en voldoet aan het criterium uit art. 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede: verzoeker woont bij zijn broer A(...) die op 29.09.2010 subsidiaire bescherming werd toegekend voor krak hetzelfde regio (DVZ nr. 6271470):

"uit een grondige analyse van de actuele situatie in Afghanistan blijkt dat er in de provincie Nangarhar, district Dar-e Nur, een reëel risico bestaat op ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict

(stuk 2, p. 3)

Hetzelfde geldt voor twee kennissen van verzoeker, dhr. R(...) S(...) en R(...) S(...). Beiden zijn afkomstig uit het dorp Adelshah (idem als verzoeker). Beiden werd de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Het CGVS oordeelde op 16.06.2015 in het dossier van dhr. SAFI (DVZ nr. 8009282):

"Gezien Uw afkomst uit het district Daar-e-Noor, in de provincie Nangarhar, Uw positie en situatie in de regio, Uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming en aan een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt U, rekening houdend met de actuele situatie in het district Daar-e-Noor in de provincie Nangarhar, de status van subsidiaire bescherming wordt toegekend (stuk 3, p.3)

Het CGVS oordeelde op 16.06.2015 in het dossier van dhr. SAIDI (DVZ nr. 8177430):

"Gezien Uw afkomst uit het district Darai Noor in de provincie Nangharhar, Uw positie en situatie in Uw gebied, Uw hoedanigheid van burger en het tekort aan bescherming een reëel binnenlands vluchtalternatief geloofwaardig worden geacht, wordt Uw rekening houdend met de actuele situatie in Uw regio de status van subsidiaire bescherming toegekend

(stuk 4, p.3)

Het valt niet redelijk te verantwoorden waarom de ene broer subsidiaire bescherming werd toegekend en de andere broer, die zich in identieke situatie bevond, deze bescherming geweigerd werd.

Uit de overwegingen in de bestreden beslissing leidt verzoeker af dat verwerende partij denkt dat verzoeker gestudeerd heeft

Verwerende partij geeft een ellenlange uiteenzetting over Facebook. Wat dat met de subsidiaire bescherming te maken heeft, is echter niet duidelijk.

Verzoeker herhaalt zijn standpunt:

hij is pas vanaf 8 jaar naar school gegaan in Qala Shahi, en dat tot de leeftijd van 13 jaar; hij is aldus laaggeschoold;

verzoeker heeft geen technische kennis: zijn facebookprofiel werd aangemaakt door zijn beste vriend uit het dorp; het is ook deze vriend die alle foto's uploadt, die hij met zijn gsm neemt; het is gebruikelijk dat men vele honderden personen toevoegt; zo heeft A(...) zo'n 4.000 'vrienden'; het is als het ware een statussymbool om zoveel mogelijk mensen toe te voegen, dus ook tal van onbekenden; verzoeker heeft alle personen die hij van ver of dicht uit zijn dorp kent toegevoegd; het is eveneens gebruikelijk dat men op zijn of haar profiel vermeldt dat men afkomstig uit Kaboel. Niemand zet er zijn dorp op, in casu Adelshah, iedereen zet er de naam op van de dichtstbijzijnde grootstad (in casu Kaboel);

en tot slot is het gebruikelijk dat tal van personen positieve commentaren op foto's of berichten posten.

Maar het is dus niet omdat de broer van verzoeker over een netwerk van vrienden zou beschikken dat dat ook geldt voor verzoeker.

Feit blijft dat de situatie in Adelshah nog steeds gevaarlijk is (in 2017 nog bevestigd), zodat verzoeker gerechtigd is op subsidiaire bescherming.”.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. Aangaande de vluchtelingenstatus

De verzoekende partij stelt haar land van herkomst te zijn ontvlucht uit vrees voor zowel de taliban als de Afghaanse autoriteiten. Zij verklaart dat haar vader ten tijde van het talibanregime voor de inlichtingendienst van de taliban werkte. Na de val van het talibanregime zou verzoekers vader zowel door de autoriteiten als door de lokale taliban verdacht zijn van betrokkenheid bij incidenten. Volgens de verzoekende partij werd haar vader op gegeven moment gearresteerd door de Amerikanen na een aanval op het districtshuis, waar toen Amerikanen zouden aanwezig zijn geweest. Omdat hij zich verzette, zou verzoekers vader door de Amerikanen beschoten en uiteindelijk gedood zijn. De Amerikanen zouden vervolgens verzoekers broer A. meegenomen en opgesloten hebben, maar hij zou zijn kunnen ontsnappen. Verzoekers broer A. kwam naar België en kreeg hier in 2010 de subsidiaire beschermingsstatus toegekend. De verzoekende partij verklaart dat zij in Afghanistan problemen ervoer met de Afghaanse autoriteiten, die haar ervan zouden hebben verdacht lid te zijn van de taliban omdat haar vader dat ooit was. Daarnaast zou de verzoekende partij middels twee brieven door de taliban zijn opgedragen om zich, net zoals haar vader destijds, bij hen aan te sluiten. In de tweede brief zou zij daarbij met de dood zijn bedreigd. De verzoekende partij verklaart dat zij na ontvangst van de tweede brief thuis bleef en Afghanistan binnen de maand verliet.

De Raad kan in navolging van de verwerende partij geen geloof hechten aan verzoekers vluchtmotieven en verwijst dienaangaande naar het geheel van volgende pertinente motieven van de bestreden beslissing:

"Eerst en vooral dient vastgesteld te worden dat u bij uw eerste asielaanvraag een compleet verschillend vluchtmotief uit de doeken deed. U haalde bij uw eerste asielaanvraag een persoonlijke vijandschap tussen uw vader en een machtig persoon uit uw omgeving genaamd M(...) H(...) aan als reden voor uw vlucht uit Afghanistan. U maakte geen melding het profiel van uw vader als voormalig hoofd van de inlichtingendienst van de taliban en verklaarde dat uw vader nog leefde (fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling MINTEH, p. 3). Van een asielzoeker mag verwacht worden dat hij coherente en eenduidige verklaringen aflegt telkens hij gevraagd wordt over de gebeurtenissen te praten die hebben geleid tot zijn vlucht uit zijn thuisland. De vaststelling dat u nalaat dit te doen ondermijnt eens te meer uw geloofwaardigheid.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt verder onderuit gehaald door de vaststellingen van het CGVS in de asielaanvraag van uw broer. De feiten die u aanhaalt, zouden immers voortvloeien uit de vroegere activiteiten van uw vader bij de taliban als hoofd van de inlichtingendienst. Het profiel van uw vader als hoofd van de inlichtingendienst van de taliban werd echter ongeloofwaardig bevonden na onderzoek van uw broers asielaanvraag (zie administratief dossier). (...) Doordat er geen geloof gehecht kan worden aan het profiel van uw vader kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw problemen met de Afghaanse autoriteiten gezien u deze koppelt aan het profiel van uw vader (vragenlijst CGVS L(...), vraag 5). Er kan evenmin geloof gehecht worden aan de poging van de taliban u te rekruteren in hun rangen via een brief, daar in de brief verwezen wordt naar het profiel van uw vader waar geen geloof aan gehecht kan worden.

Bovendien is het weinig plausibel dat de taliban de zoon van de voormalige directeur van de inlichtingendienst van de taliban zou pogen te rekruteren in haar rangen mits een eenvoudige brief. Men zou kunnen verwachten dat de lokale taliban een persoonlijkere aanpak zou overwegen in uw specifiek geval, gezien de vroegere positie van uw vader binnen de rangen van de taliban en het feit dat hij volgens uw verklaringen gedood zou zijn door de vijand van de taliban: de Amerikanen en de Afghaanse overheid (CGVS L(...), p. 8, 15). Bovendien kan opgemerkt worden dat de taliban in hun eerste aan u gerichte brief niet vermeldt hoe u op hun vraag om jihad te voeren kunt ingaan. Het is weinig plausibel dat de taliban een jongeman poogt te rekruteren door middel van brieven die geen concrete instructies bevatten. Vervolgens komt de tweede dreigbrief van de taliban die u neerlegt zelfs voor de taliban onaannemelijk drastisch over. U wordt erin met de dood bedreigd omdat u niet op hun verzoek zou zijn ingegaan. Het is weinig waarschijnlijk dat de taliban bedreigingen zou uiten aan mensen die een verzoek niet hebben ingewilligd wanneer de taliban deze personen niet in staat stelde het verzoek in te willigen.

Daarenboven dient te worden vastgesteld dat uw gedrag zoals waargenomen in foto's van u die gepubliceerd werden op Facebook niet strookt met de door u aangemeten vrees (zie administratief dossier). Zo publiceerde uw broer op 15 september 2014, nadat u de eerste brief van de taliban had ontvangen waarin u werd opgedragen hen te vervoegen, een foto van jullie beide voor een park dat volgens uw verklaringen in Khewa ligt (CGVS L(...), p. 16; zie administratief dossier). U bevestigde dat het u en uw broer zijn op deze foto (CGVS L(...), p. 16-17). Uw broer en u zijn eveneens op foto's te zien die gepubliceerd werden op 13 september 2014 (zie administratief dossier) en die volgens uw verklaringen genomen werden in een hotel in Khewa (CGVS L(...), p. 17). Nochtans werd de opdracht deel te nemen aan de jihad u verzonden door de taliban van Khewa, zoals gelezen kan worden in de hoofding van de brief. U verklaart dat uw broer naar Afghanistan gekomen was om te trouwen (CGVS L(...), p. 17). Het feit dat uw broer in de periode nadat u een brief van de taliban ontvangen had een huwelijk kon organiseren en dat u een hotel en een park bezocht in Khewa relativeren uw vrees voor de taliban van Khewa in ernstige mate.

De terugkeer van uw broer naar Afghanistan bevestigt bovendien de beoordeling van uw broers asielrelaas als ongeloofwaardig, waardoor het eveneens de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, dat voortvloeit uit het zijne, bevestigt. Zijn terugkeer naar Afghanistan relateert immers zijn voorgehouden vrees voor de Afghaanse autoriteiten in ernstige mate. Er dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over of u al dan niet uw broer ontmoet heeft in Afghanistan na diens vlucht uit Afghanistan. U verklaart eerst uw broer niet gezien te hebben toen hij op bezoek gekomen was in Afghanistan (CGVS L(...), p. 7). Later tijdens het gehoor geeft u toe uw broer gezien te hebben toen hij getrouwd is in het district Khewa wanneer u geconfronteerd wordt met foto's waarop u en uw broer samen te zien zijn en die gepubliceerd werden op zijn Facebookprofiel op 13 en 15 september 2014 (zie administratief dossier; CGVS L(...), p. 16-17). Daarnaast legt u incoherente verklaringen af over uw broers bezoek(en) aan Afghanistan. U verklaart aanvankelijk niet te weten hoe vaak uw broer naar Afghanistan gekomen was sinds zijn vlucht (CGVS L(...), p. 7). Daarna verklaart u echter dat uw broer slechts één keer gekomen is naar Afghanistan, nadat hij de Belgische nationaliteit verkregen had, en dat hij nadien niet meer gekomen is (CGVS L(...), p. 17). Het is opmerkelijk dat u zich dit plots herinnert en enkele ogenblikken eerder deze vraag niet kon beantwoorden.”.

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent, en worden derhalve door de Raad overgenomen.

De verzoekende partij stelt in haar verzoekschrift te volharden in haar relaas zoals zij dit op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft uiteengezet. Zodoende doet zij

evenwel geen afbreuk aan hoger weergegeven concrete en pertinente motieven op grond waarvan aan dit relaas geen geloof kan worden gehecht.

Met betrekking tot foto's die in september 2014 via Facebook werden gepubliceerd en waarop de verzoekende partij en haar broer te zien zijn in Khewa, stelt de verzoekende partij dat haar broer slechts voor een kort trouwfeest is teruggekeerd en dat het niet is omdat de algemene situatie er slecht is dat zij geen foto's meer zouden mogen nemen. De verzoekende partij gaat eraan voorbij dat zij volgens haar verklaringen in de periode waarvan de foto's dateren bedreigingen ontving van de taliban van Khewa. In het licht van die vermeende dreiging relativeert het feit dat de verzoekende partij zich klaarblijkelijk zorgeloos vertoonde op openbare plaatsen in Khewa haar verklaarde vrees voor de taliban van Khewa in ernstige mate. De verzoekende partij biedt dienaangaand geen afdoende uitleg in haar verzoekschrift. In zoverre de verzoekende partij wenst te benadrukken dat haar broer slechts eenmaal en kortstondig is teruggekeerd naar Afghanistan na diens vertrek naar België, doet zij geen afbreuk aan de hoger aangehaalde vaststellingen waaruit blijkt dat zij desbetreffend tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd tijdens haar gehoor. Op basis van deze pertinente vaststellingen dient te worden besloten dat de verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat haar broer vanuit België slechts eenmaal voor een trouwfeest naar zijn land van herkomst is teruggekeerd. De vaststelling dat de verzoekende partij geen duidelijkheid schept omtrent de terugkeer van haar broer naar Afghanistan doet ernstige vragen rijzen bij diens en verzoekers voorgehouden vrees voor de Afghaanse autoriteiten omwille van hun vermeende lidmaatschap van de taliban.

De door de verzoekende partij voorgelegde documenten kunnen de appreciatie van haar vluchtmotieven niet in een ander daglicht plaatsen. Verzoekers *taskara's* – waarvan één volgens verzoekers verklaringen vals is (stuk 4, gehoorverslag, p. 12, 13) – en vaccinatiekaart bevatten geen gegevens die verband houden met haar vluchtmotieven. De verklaring waarin de dorpsoudsten verzoekers problemen bevestigen werd op vraag van de verzoekende partij opgesteld om te dienen als bewijsstuk voor haar verzoek om internationale bescherming (stuk 4, gehoorverslag, p. 13). Door het gesolliciteerde karakter ontbeert dit stuk enige objectieve bewijswaarde. Wat betreft de brieven van de taliban, merkt de Raad op dat het hier fotokopieën betreft en dat aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën evenmin bewijswaarde kan worden verleend (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Documenten beschikken hoe dan ook slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers vluchtrelaas ongeloofwaardig is, met als gevolg dat de documenten die ter staving van het relaas worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Daarenboven moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat in Afghanistan een erg niveau van corruptie heerst en dat zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt. Dit geldt zowel voor documenten die van de overheid uitgaan als documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de staat (stuk 14, Landeninformatie, nr. 5: COI Focus "*Afghanistan. Corruptie en valse documenten*" van 27 juni 2013). Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te herstellen.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan de verzoekende partij het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat de verzoekende partij op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

In zoverre de verzoekende partij zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande waarbij geconcludeerd wordt dat de verzoekende partij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet heeft aangetoond.

Tot slot dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoonbaar maakt waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. De verzoekende partij maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

Met betrekking tot het eventuele risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dient te worden gewezen op de UNHCR *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan* van 19 april 2016, waarvan de bronverwijzing is opgenomen in het uittreksel uit het EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van november 2016 aanwezig in het administratief dossier. Blijkens deze richtlijnen van UNHCR is de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 weliswaar verslechterd, maar zijn het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend. Derhalve dient, specifiek voor wat betreft de Afghaanse context, rekening te worden gehouden met artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de algemene veiligheidstoestand in de regio van herkomst van de verzoeker om internationale bescherming geen aanleiding vormen tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus indien hij in een deel van zijn land van herkomst geen reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, hij op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land, en redelijkerwijs kan worden verwacht dat hij er zich vestigt. Hierbij dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in dat deel van het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

In casu wordt de herkomst van de verzoekende partij uit het district Dar-i-Noor van de provincie Nangarhar in de bestreden beslissing niet betwist. Uit de verwijzing in de bestreden beslissing naar de provincie Kaboel en de stad Jalalabad als mogelijke vestigingsalternatieven kan volgens de Raad terecht worden besloten dat de verwerende partij de veiligheidssituatie in verzoekers regio van herkomst onveilig acht. De verzoekende partij beaamt in haar verzoekschrift dat de situatie in haar dorp van herkomst actueel nog steeds gevaarlijk is. Derhalve dient te worden nagegaan of de verzoekende partij elders in haar land van herkomst over een intern vestigingsalternatief beschikt. De Raad benadrukt dat het in dezen essentieel is dat de verzoekende partij een duidelijk zicht biedt op haar identiteit, haar socio-economisch profiel, haar familiaal netwerk en haar financiële draagkracht. Volledige en waarachtige informatie betreffende deze persoonlijke omstandigheden is nodig om de redelijkheid van een eventueel intern vestigingsalternatief in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet te kunnen beoordelen. Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij desbetreffend in gebreke blijft.

Vooreerst dient te worden gewezen op volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing, waaruit blijkt dat de verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd over haar identiteit, geboorteplaats en familie:

"Zo gaf u bij uw asielaanvraag in Bulgarije de naam S(...) A(...) P(...) op (brief Dublin Unit Bulgarije). Bij uw eerste asielaanvraag in België gaf u dan weer de naam L(...) N(...) op. U verklaarde toen geen andere namen te hebben (MINTEH, fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling, dd. 20/01/2015, p. 2; verklaring DVZ L(...) 1, dd. 25.03.2015, vragen 1-3). In uw tweede asielaanvraag corrigeerde u uw naam vervolgens naar L(...) E(...) en voegde u toe dat u tevens E(...) genoemd werd in Afghanistan (verklaring DVZ L(...) 2, dd. 19.12.2015, vraag 1-3; CGVS L(...), p. 3-4). Aangaande uw familie verklaarde u bij uw eerste asielaanvraag dat uw vader A(...) M(...) N(...) heette en dat deze nog leefde (DVZ L(...) 1, vraag 13; MINTEH, p. 2). Bij uw tweede asielaanvraag verklaarde u echter dat uw vader S(...) K(...) E(...) heette en dat hij lang geleden overleden was (DVZ L(...) 2, vraag 13; CGVS L(...), p. 8). Ook over uw broers en zussen legt u tegenstrijdige verklaringen af. Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat u één oudere broer had die twee à drie jaar tevoren overleden was (Z(...)), twee oudere halfbroers (A(...) en E(...)), een kleine broer (R(...)), een zus (R(...)) en een halfzus (H(...)) (MINTEH, p. 3; DVZ L(...) 1, vraag 17). In uw tweede asielaanvraag verklaart u dan weer een oudere broer E(...) te hebben woonachtig in België, en een oudere broer (A(...)) en zus (R(...)) die beide overleden zijn bij de geboorte (DVZ 2, vraag 17; CGVS L(...), p. 9). Bij uw eerste asielaanvraag verklaarde u dat uw geboortedorp Jarmeer was (DVZ L(...) 1, vraag 10; MINTEH, p. 2). Bij uw tweede asielaanvraag verklaart u dan weer dat u geboren bent in Adelshah (DVZ L(...) 2, vraag 10; CGVS L(...), p. 4)."

De uitleg die de verzoekende partij desbetreffend tijdens haar gehoor heeft gegeven, met name dat zij tijdens haar eerste verzoek om internationale bescherming gelogen heeft over haar identiteit, geboorteplaats en familie uit schrik dat haar broer van haar aankomst in België op de hoogte zou worden gebracht, kan niet overtuigen. Het loutere feit dat haar broer geen toestemming zou hebben gegeven voor haar reis naar België kan niet verklaren waarom de verzoekende partij, die toch goed en wel in België is aangekomen, deze voor hem verborgen zou willen houden door ten aanzien van de asielinstanties verklaringen af te leggen die haar eigen verzoek om internationale bescherming schaden. Er kan bovendien niet worden ingezien waarom de verzoekende partij ervoor koos in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen indien zij daadwerkelijk schrik had voor de reactie van haar broer. Dat de verzoekende partij pas tijdens haar reis naar Europa te weten zou zijn gekomen dat haar broer in België woonde, zoals zij tijdens haar gehoor verklaarde, is niet aannemelijk (stuk 4, gehoorverslag, p. 7). Uit de stukken in het administratief dossier blijkt dat verzoekers broer in 2010 de subsidiaire beschermingsstatus verkreeg in België. Dat de verzoekende partij daar vijf jaar later niet op de hoogte van zou zijn geweest, is niet geloofwaardig nu verzoekers broer contact hield met zijn familie in Afghanistan en de verzoekende partij hem minstens één keer heeft ontmoet, toen hij in Afghanistan was voor een trouwfeest (stuk 4, gehoorverslag, p. 7, 16, 17).

Ten tweede merkt de Raad op dat de verzoekende partij tijdens haar gehoor niet open is geweest over haar Facebookprofielen en het Facebookprofiel van haar broer, zoals blijkt uit volgende pertinente vaststellingen van de bestreden beslissing:

"(...) U stelt dat uw Facebookprofiel uw naam is, maar wanneer u gevraagd wordt deze op te schrijven opdat het CGVS in staat is uw pagina terug te vinden, doet u dit in het Pashtoe alfabet hoewel uw Facebooknaam in Latijnse letters geschreven wordt (CGVS L(...), p. 5-6, zie administratief dossier). U bevestigt dat het Facebookprofiel 'L(...)U(...)' u toebehoort (CGVS L(...), p. 6). Wanneer wordt opgemerkt dat u andere letters neerschrijft dan de manier waarop uw Facebooknaam geschreven is, zegt u dat dat hetzelfde is (CGVS L(...), p. 6). Daarnaast verklaart u zich uw gebruikersnaam noch uw wachtwoord van uw Facebookprofiel te kunnen herinneren en uw Facebookprofiel niet te kunnen openen van op uw telefoon (CGVS L(...), p. 5-6). Dit alles lijkt weinig plausibel gezien uw Facebookprofiel zeer veel activiteit vertoont. Zo publiceerde u maar liefst 858 foto's via uw mobiele telefoon (zie administratief dossier). Het is weinig plausibel dat zo'n actieve Facebookgebruiker niet zou weten wat zijn gebruikersnaam is, noch in staat zou zijn zijn profiel te openen op zijn mobiele telefoon of op een laptop en zich evenmin zijn wachtwoord voor de geest kan halen.

Vervolgens verklaart u nooit een ander Facebookprofiel gehad te hebben (CGVS L(...), p. 6). Nochtans blijkt een Facebookprofiel 'L(...) B(...) B(...)' te bestaan met verschillende foto's waarop u te zien bent (zie administratief dossier). Op het Facebookprofiel van uw broer, 'W(...) B(...)', werd een foto gepubliceerd van u dat verwijst naar het profiel 'L(...) B(...) B(...)' (zie administratief dossier). U bevestigt dat het profiel 'W(...) B(...)' aan uw broer toebehoort (CGVS L(...), p. 6). U bevestigt dat u het bent in de foto's die gepubliceerd werden op het profiel het profiel 'L(...) B(...) B(...)' (CGVS L(...), p. 16) maar probeert het bestaan van dit profiel te verklaren door te stellen dat een dorpeling het in uw naam gemaakt had (CGVS L(...), p. [16]). Deze dorpeling zou, nadat hij het profiel aangemaakt had in uw naam, u het profiel en de foto's die hij gepubliceerd had getoond hebben en u Facebook uitgelegd hebben. Hij zou zich afgemeld hebben en zich het wachtwoord niet meer herinnerd hebben (CGVS L(...), p. 16). Uw weergave van hoe dit profiel is tot stand gekomen is weinig geloofwaardig. Het is eerst en vooral weinig plausibel dat deze dorpeling zich over een periode van verschillende maanden hebben bezig gehouden met het aangaan van Facebookvriendschappen in uw naam (zie administratief dossier). Bovendien verklaart u op de hoogte geweest te zijn van het bestaan van dit profiel daar de vermeende dorpeling die het profiel zou aangemaakt hebben het u getoond zou hebben (CGVS L(...), p. 16). Het blijft dan ook onduidelijk waarom u het bestaan van het profiel niet vermeldde wanneer het CGVS polste of u ooit een ander Facebookprofiel gehad had (CGVS L(...), p. 6).

Ook het Facebookprofiel 'W(...) B(...)' van uw broer A(...) lijkt u te willen verbergen voor het CGVS. Gevraagd of hij een Facebookprofiel heeft, zegt u niet geheel overtuigd te denken van wel en stelt u dat zijn naam op Facebook 'W(...) of zo' is (CGVS L(...), p. 6) hoewel jullie bevriend zijn op Facebook (zie administratief dossier) en geregeld met elkaar interageren op Facebook (zie administratief dossier)."

Gelet op hoger weergegeven vaststellingen, en nog daargelaten het belang dat mag worden gehecht aan sociale interactie in een virtuele omgeving als Facebook en persoonsgegevens die daar worden gepubliceerd, wekt de verzoekende partij sterk de indruk informatie te hebben willen achterhouden voor de verwerende partij.

Ten derde wijst de Raad erop dat de verzoekende partij inconsistente verklaringen heeft afgelegd over het netwerk waarover haar broer beschikt in Afghanistan. In de bestreden beslissing kon op goede gronden als volgt worden gesteld:

"(...) Zo verklaart u enerzijds dat uw broer enkel uw moeder zag wanneer hij op bezoek kwam in Afghanistan (CGVS L(...), p. 7-9). Anderzijds verklaart u dat uw broer en u samen met vrienden van uw broer op de foto staan toen hij op bezoek was in Afghanistan (CGVS L(...), p. 16-17; zie administratief dossier). Uw broer publiceerde overigens nog andere foto's in het gezelschap van andere personen (zie administratief dossier), hetgeen doet vermoeden dat hij over een netwerk beschikt in Afghanistan. Daarnaast verklaart u aanvankelijk zich niet te herinneren hoe vaak uw broer naar Afghanistan gereisd is sinds zijn vlucht uit Afghanistan (CGVS L(...), p. 7), noch voor hoe lang hij in Afghanistan verbleef (CGVS L(...), p. 9). Later stelt u uw verklaring weinig overtuigend bij naar dat uw broer eenmaal naar Afghanistan teruggekeerd is na zijn vlucht (CGVS L(...), p. 17). U weet evenmin waar uw broer in Kabul verbleven zou hebben (CGVS L(...), p. 9). Het is weinig waarschijnlijk dat u zich zulke zaken rond de terugkeer van uw enige broer na zijn jarenlang verblijf in Europa werkelijk niet meer zou herinneren. Door uw inconsistente verklaringen en doordat u het CGVS geen zicht geeft op hoe de terugkeer van uw broer naar Afghanistan verlopen is, kan het CGVS de draagwijdte van zijn en bijgevolg uw netwerk moeilijk inschatten."

Tot slot blijkt de verzoekende partij ook omtrent de financiële situatie van haar familie vaag te zijn gebleven tijdens haar gehoor, zoals uiteengezet in de bestreden beslissing:

"Vervolgens legt u vage verklaringen af omtrent de financiële situatie van uw familie. U verklaart dat uw oom langs moederszijde financieel een goed leven leidt (CGVS L(...), p. 14). U verklaart dat hij uw reis bekostigd heeft maar bent niet op de hoogte van hoeveel uw reis naar Europa gekost heeft (CGVS L(...), p. 14). U weet evenmin waar uw oom deze som geld vandaan gehaald zou hebben, noch zou u ooit deze vraag gesteld hebben (CGVS L(...), p. 14-15). Van een Afghaanse man die op volwassen leeftijd vertrekt uit Afghanistan en bovendien in contact is met zijn thuisfront (CGVS L(...), p. 7, 11) mag echter verwacht worden dat hij op de hoogte is van de financiële aspecten rond zijn reis. Uit uw verklaring dat het uw oom langs moederszijde niet uitmaakt of u hem terugbetaalt of niet (CGVS L(...), p. 14) leidt het CGVS af dat uw oom langs moederszijde financieel draagkrachtiger is dan het beeld dat u van hem schetst als veehandelaar die gemiddeld twee koeien bezit (CGVS L(...), p. 10). U verklaart eveneens dat uw ooms langs moederszijde en vaderszijde gronden hebben, maar weet niet te preciseren hoeveel ongeveer (CGVS L(...), p. 9-11). Het is weinig plausibel dat een volwassen Afghaanse man uit een rurale gemeenschap niet op de hoogte zou zijn van de hoeveelheid grond in het bezit van zijn familie. Doordat u geen duidelijkheid schept rond deze vragen, is het CGVS niet in staat de financieel-economische situatie van uw familie te beoordelen."

Alle voorgaande vaststellingen en overwegingen in acht genomen, dient te worden besloten dat de verzoekende partij geen geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd betreffende haar voorgehouden socio-economisch profiel in Afghanistan. Zodoende verhindert zij de verwerende partij, en thans de Raad, te beoordelen of zij bij terugkeer naar haar land van herkomst in staat is buiten haar regio van herkomst in haar levensonderhoud te voorzien. Nu de verzoekende partij in gebreke blijft haar noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van haar mogelijkheden tot hervestiging, maakt zij haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet aannemelijk.

De door de verzoekende partij voorgelegde documenten kunnen, voor zover zij gegevens bevatten die relevant zijn voor de beoordeling van verzoekers nood aan subsidiaire bescherming, hieraan geen afbreuk doen. Dienaangaand kan worden volstaan met een verwijzing naar hetgeen hoger is uiteengezet omtrent de relatieve bewijswaarde van deze documenten in het licht van verzoekers ongeloofwaardige verklaringen en objectieve informatie betreffende corruptie en documentenfraude in Afghanistan.

De Raad benadrukt dat elk verzoek om internationale bescherming individueel wordt onderzocht. Bij het nemen van een beslissing dient steeds rekening te worden gehouden met de concrete en actuele situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen aangebracht door de verzoeker. Het feit dat de broer van de verzoekende partij uit dezelfde regio afkomstig is en op 29 september 2010 wél subsidiaire bescherming kreeg toegekend, doet op geen enkele wijze afbreuk aan de geldigheid van bovenstaande motieven op grond waarvan dient te worden besloten dat de verzoekende partij haar nood aan subsidiaire bescherming niet aannemelijk maakt. Om die reden is ook de verwijzing naar de

beslissingen inzake de verzoeken van twee vermeende kennissen van de verzoekende partij, die eveneens uit haar dorp afkomstig zouden zijn, *in casu* niet dienstig.

2.4. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.5. De Raad benadrukt dat de uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou zijn geschonden als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 8 januari 2007, nr. 166.392). Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen geschonden zijn. De Raad stelt vast dat de verzoekende partij niet preciseert hoe artikel 48/2 van de Vreemdelingenwet, dat stelt dat men aan de voorwaarden bedoeld in artikel 48/3 of 48/4 van deze wet moet voldoen om als vluchteling te kunnen worden erkend respectievelijk subsidiaire bescherming te krijgen, door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden.

Waar de verzoekende partij aanvoert dat de bestreden beslissing artikel 1, D van het Verdrag van Genève schendt, ziet de Raad niet in hoe deze bepaling zou zijn geschonden. Artikel 1, D van het Verdrag van Genève bepaalt dat dit verdrag niet van toepassing is op personen die bescherming of bijstand genieten van andere organen of instellingen van de Verenigde Naties dan van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen. Nergens blijkt uit de bestreden beslissing dat de verzoekende partij van internationale bescherming zou worden uitgesloten op deze grond.

Derhalve wordt deze schendingen niet dienstig aangevoerd.

2.6. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig januari tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. RYCKASEYS